

Sborový list

sboru Církve bratrské v Hradci Králové

Naamán a moc bezmocných

2 K 5, 1-15: „Naamán, velitel vojska aramejského krále, byl u svého pána ve velké vážnosti a oblibě, protože skrze něho dal Hospodin Aramejcům vítězství. Tento muž, udatný bohatýr, byl postižen malomocenstvím. Jednou vyrazily z Aramu hordy a zajaly v izraelské zemi malé děvčátko. To sloužilo Naamánově ženě. Řeklo své paní: "Kdyby se můj pán dostal k proroku, který je v Samaří, ten by ho jistě malomocenství zbavil." Naamán to šel oznámit svému pánu: "Tak a tak mluvilo to děvče z izraelské země." Aramejský král řekl: "Vyprav se tam a já pošlu izraelskému králi dopis." I šel. Vzal s sebou deset talentů stříbra a šest tisíc šekelů zlata a desaterý sváteční šaty. Izraelskému králi přinesl dopis: "Jakmile ti dojde tento dopis, s nímž jsem ti poslal svého služebníka Naamána, zbav ho malomocenství." Když izraelský král dopis přečetl, roztrhl své roucho a řekl: "Jsem snad Bůh, abych rozdával smrt nebo život, že ke mně posílá někoho, abych ho zbavil malomocenství? Jen uvažte a pohledte, že hledá proti mně záminku!" Když Eliša, muž Boží, uslyšel, že izraelský král roztrhl své roucho, vzkázal králi: "Proč jsi roztrhl své roucho? Jen ať přijde ke mně. Poznám, že je v Izraeli prorok." Naamán tedy přijel se svými koni a s vozem a zastavil u vchodu do Elišova domu. Eliša mu po poslovi vzkázal: "Jdi, omyj se sedmkrát v Jordánu a tvé tělo bude opět zdravé. Budeš čist." Ale Naamán se rozlítil a odešel. Řekl: "Hle, říkal jsem si: »Zajisté ke mně vyjde, postaví se a bude vzývat jméno Hospodina, svého Boha, bude mávat rukou směrem k posvátnému místu, a tak mě zbaví malomocenství.« Cožpak nejsou damašské řeky Abána a Parpar lepší než všechny vody izraelské? Cožpak jsem se nemohl omýt v nich, abych byl čist?" Obrátil se a rozhořčeně odcházel. Ale jeho služebníci přistoupili a domlouvali mu: "Otče, ten prorok ti řekl důležitou věc. Proč bys to neudělal? Přece ti řekl: »Omyj se, a budeš čist.«" On tedy sestoupil a ponořil se sedmkrát do Jordánu podle slova muže Božího. A jeho tělo bylo opět jako tělo malého chlapce. Byl čist. Vrátil se k muži Božímu s celým svým průvodem. Přišel a postavil se před něho a řekl: "Hle, poznal jsem, že není Boha na celé zemi, jenom v Izraeli. A nyní přijmi prosím od svého služebníka projev vděčnosti."

Jedna z hlavních postav tohoto příběhu je vojevůdce Naamán, což znamená rozkošník. Množné číslo tohoto jména byl termín pro označení tzv. Adonisových zahrádek. O co šlo... vždy na začátku vegetačního období se z hlíny na skále vysypaly obrysy postavy, ty se osázely nějakým rychle klíčícím obilím, to se zalilo, a tak vznikly zelené obrysy mužské postavy. Na začátku vegetačního období se tak slavilo vzkříšení boha Adonise, což byl bůh rozkoše. Naamán znamená tedy ctitel Adonise, což byla jedna z odrůd

Nad svými verši

Krášlíš si život veršů hrou,
a lidé mrou a lidé mrou...

Verši můj, oči zmírající
proměnit chceme v oči zřící.

Chceme jim v umírání říci,
že vejde k Otci hrobu branou,
nezlomen ani smrti ranou,
kdo srdcem v Synu spočinul.

Marie Rafajová

Baala, který byl hlavním bohem. V době, kdy se odehrává popisovaný děj – 9. st. př. n. l. – jsou v oblasti, kde se děj odehrává, Syřané či Aramejci, kteří podnikali loupeživé výpravy, odkud pak do Sýrie proudili otroci. V termínu Aramejci zaznívá pro hebrejské ucho kořen r-m nebo rúm, což znamená vyzdvihovat nebo vyvyšovat. Sýrie, kde jsou Aramejci, je tedy doslova „země vyvýšená“. Z této země, kde mají vládnout lidé žijící v rajských Adonisových zahradách, kteří mají žít v rajských rozkoších, najednou přichází někdo, kdo je sevřen a stísněn, a kdo je skrze malomocenství vlastně odsouzen k smrti. Ten, kdo je vyznavačem Adonise, by měl vyzařovat plodnost, ale on je určen k smrti.

Další postavou je jakási děvče. Nevíme ani, jak se jmenovala, přesto hraje klíčovou roli, protože zastupuje Boží lid. Není žádnou Naamanovou konkubínou, ze své rady nemá žádný prospěch. Je služkou Naamanovy ženy, zároveň se osobně nepodílí na modlářství, které se v Sýrii pěstuje. Zároveň se stane tou, která Naamanovi bude zvěstovat dobrou zprávu, kdo mu ukáže cestu života, tedy evangelium.

Když Naamán zjistí, že je nemocný, obrátí se na izraelského krále, nikoli na proroka Elíšu. Aramejský král jedná přesně jako orientální králové. V této oblasti platí instituce božského krále, který zastupuje boha na zemi, který má v rukou klíče od života a smrti. Všimněme si, že děvče hovoří o proroku, kdežto král automaticky posílá dopis královi. Není náhoda, že ani nevíme, o jakého krále šlo. Prostě jako kdyby izraelští králové byly spíše králíky, slabými veliteli, kteří nejsou

schopni vést Izrael a hlavně spolehnout se na Hospodina. Odpověď krále je proto příznačná. Je vyděšen, že dostává politické ultimátum od někoho, kdo má nad ním převahu. Je nešťastný z toho, že se dostal do situace, ze které nevidí východisko. Nevidí východisko proto, že nevidí Hospodina. Čteme, že král roztrhl své roucho, což je znamením zoufalství a beznaděje. Nevidí východisko jednak proto, že nevidí Hospodina, ale i proto, že ví, co je malomocenství. V biblickém poselství malomocenství znamená nejen nemoc, ale je výrazem poskvrněnosti, kterou nelze odstranit ani umýt. Jediné, co na malomocenství platí, je totální obnova, tedy něco víc než uzdravení. Navíc malomocenství se týkalo i kultu, kdy malomocný byl prohlášen za nečistého a musel opustit tábor nebo město.

Nakonec do hry vstupuje Elíša. Ukazuje se, že když se král zříká svojí role, když kapituluje, je zde někdo jiný. Jenže když se má setkat s Naamánem, chová se dost divně. Poněkud ležerně ho posílá, aby se vymáchal v Jordánu, jenže Naamán odkazuje na jiné řeky – na syrské řeky, které byly zasvěceny původně bohům a které se jmenovaly Abána a Parpar. Jedno jméno znamená věrná, protože tekla stále, zřejmě proto, že pramenila v libanonských horách, kde byl sníh. Tím dávala pocit jistoty. Parpar souvisí se slovem pučet, růst. Obojí tedy znamená dávat úrodu, jistotu, vláhu a život. Naamán logicky hledá pomoc v těchto řekách, jenže obě selhávají. Jejich zdroj není v Hospodinu.

Jenže nakonec se děj smrskává na (ne)dialog mezi Elíšou a Naamanem. Elíša jedná poněkud drze a surově. Naamána poni-

žuje. Normální bylo, že před lidmi jako byl Naamán se lezlo po břiše. Jenže prorok se ani neobtěžuje s ním mluvit a nechá jen vzkaz, jdi se obmýt do Jordánu. Za podobný přístup by asi vyfasoval trest smrti, jenže Naamánovi jde o život. Proč takto Elíša jedná?

Odpověď je jasná. Naamán potřebuje zlomit svoji pýchu. To, co dělá Elíša je ponižující, jenže cílem jeho jednání není někoho ponižit, ale zlomit pýchu, a to je rozdíl. Naamán reaguje tak, že Elíšovo chování odmítne a začne popisovat, jak by mělo jeho uzdravení vypadat. Vypadá skoro jako typický český pacient nebo fanoušek fotbalu. Někdy mám pocit, že co Čech to doktor nebo odborník na fotbal. Toto se týká fotbalu či medicíny, ale zde se to týká toho, že my máme svoje představy, jak by měl Bůh jednat, co by měl dělat a stejně tak jedná Naamán. Jenže Bůh skrze proroka na tuto „hru“ nepřistoupí. Pokud se chceš nechat uzdravit, musíš se pokořit před Hospodinem. Musíš opustit svoje bohy, to, v co skládáš naději a pokořit se před Hospodinem. Přijmout jeho pravidla hry. Jaká konkrétně?

Nech se obmýt v Jordánu. Na rozdíl od Aramejských řek, Jordán nesymbolizuje žádné božstvo. Co ale Jordán znamená? Pokud bychom chtěli přeložit Jordán, pak doslova toto znamená Sestoupilka. Jarád totiž znamená sestupovat. Nebo jar Danů, což znamená „místo sestupování“. Skrze Jordán vešli Izraelci do země zaslíbené. Naamán se skrze sestoupení do Jordánu připojuje k Božímu lidu, který právě skrze Jordán vešel do zaslíbené země. Jenže pro něj to znamená i doslovné sestoupení, ve smyslu

zlomení. Ten, před kterým se druzí plazili, kdo vládl nad životem a smrtí, kdo uctíval boha plodnosti, ten, jehož jméno je rozkošník, sestupuje na něčí rozkaz do Jordánu. V textu jsou 4 slovesa, která vyjadřují Naamánovo sestoupení a jeho uzdravení. Nejprve sestoupil z vozu, což můžeme číst jako sestoupení z výšin své pýchy. Pak se ponoří a to sedmkrát, což znamená dokonalé přijetí smrti. Připomíná to starokřesťanskou tradici, kdy se člověk při křtu veřejně zřikal všeho, co mu bránilo na cestě za Kristem. Pak je jeho tělo obnoveno, doslova jeho tělo je jako tělo mladého chlapce, což znamená nový věk, něco, co Adonis nedokáže. A nakonec je zde řečeno, byl očištěn. Toto neznamena hygienu, ale nový život.

Když máme popsané kulisy, potom je otázka, co si z příběhu odnést. Pokusme se příběh přenést do současnosti. Naamán znamená rozkošník. Myslím, že jedním z vysokých hodnot naší doby je rozkoš. Nebo jinak řečeno užít si. Nemusí se nezbytně jednat o něco hříšného, nějaké orgie, drogy, ale takové malé zakoušení ráje na zemi, a to pokud možno za jakoukoli cenu. Navíc se jedná o velitele vojska, tedy člověka vlivného... Člověka, se kterým se normálně ani nedostaneme do styku. Jenže i tito lidé mají svoje problémy, i když na to nevypadají. Před pár dny proběhla zpráva o údajné rakovině prezidenta Putina. Nevíme, zda se jednalo o pravdu či hoax, ale při prvním čtení to člověka až překvapí. Putin? S jeho možnostmi??? Jde o to, že když se setkáváme s kýmkoli, můžeme vidět Naamána – rozkošníka, velitele, nebo člověka, který má svoje zápasy, výzvy a problémy. Naamán je v tomto příběhu tím

druhým. Najednou se na scéně ocitá jakási děvečka. Jak se asi ocitla u Naamána? Byla unesena na některých loupeživých výpravách Syřanů. Žije v cizím prostředí, ale pamatuje si na to, co ji učili její rodiče nebo učitelé. Že existuje Hospodin, který je mocný, který se stará i když okolnosti jsou jiné, než bychom si představovali a kterému lze důvěřovat. Tímto tato dívka převyšuje dokonce Izraelského krále, který se při Naamánově prosbě skoro sesype a odmítne cokoli řešit s tím, že není pánem nad smrtí a životem. Jenže tak tomu mnohokrát bývá, že ti, kdo nejsou moc vidět a slyšet, jsou těmi, kteří jsou příkladem víry a důvěry v Pána Boha. Jiná věc je, že bezejmenný v Božích očích neexistuje. Toto jsou jen naše kategorie. Na rozdíl od nás a jiných děvče se nestydí za svého Pána a mluví o něm tam, kde se nachází. S Pavlem bychom řekli „nestydí se za evangelium“. Je pravda, že děvče hovoří o Elíšovi, nikoli přímo o Hospodinu, jenže zároveň věděla, že Elíša má moc díky Pánu Bohu. Kladu otázku – kdy jsme my naposledy někomu řekli o naději, kterou máme?

Naamán se řídí heslem nemocný se stébly chytá. Tedy to, že se obrátí na Elíšu, není nic následováníhodného, spíše logického. Jenže Bůh s ním skrze Elíšu jedná specifickým způsobem. Naamán potřebuje pokorit. Jeho zásadním problémem byla pýcha. Proto hlavní roli v příběhu, která prostředkuje Naamánovu záchranu, hraje bezejmenná dívka, proto se Elíša ani neobtěžuje vylézt a osobně se s Naamánem pozdravit. Pýcha se považuje za jednu z nejhorších vlastností, byla to pýcha, která svrhla satana. Jenže o co se vlastně jedná? Abychom dostali odpověď, přenesme se

do toho, jak příběh s Naamánem komentuje Ježíš: „Amen, pravím vám, žádný prorok není vítán ve své vlasti. Po pravdě vám říkám: Mnoho vdov bylo v Izraeli za dnů Eliášových, kdy se zavřelo nebe na tři a půl roku a na celou zemi přišel veliký hlad. A k žádné z nich nebyl Eliáš poslán, nýbrž jen k oné vdově do Sarepty v zemi sidonské. A mnoho malomocných bylo v Izraeli za proroka Elizea, a žádný z nich nebyl očištěn, jen syrský Náman.“ Když to slyšeli, byli všichni v synagóze naplněni hněvem. Lk 4, 24–28

Proč byl uzdraven? Protože činil pokání. Musel se ponížít, sestoupit do Jordánu, přiznat sobě i okolí, že mu nepomohou jeho bohové, to oč se léta opíral a že si nepomůže ani on sám. Ježíš toto říká tzv. spravedlivým, kteří si mysleli, že pokání nepotřebují. Těm, kteří si mysleli, že jsou zdraví, a tedy že nepotřebují lékaře. Jenže Ježíš přišel za nemocnými. Můžeme namítnout, že my víme o své hříšnosti, přijali jsme odpuštění a nový život. To je možná pravda, jenže jedna věc je to, co se kdysi odehrálo, druhá potom současná realita. Zde je několik oblastí, jak se pýcha projevuje. 1. Nechci si nechat pomoci (pak jsou lidé, kteří pomoc druhých zneužívají, ale o těch nemluvíme). Padám na ústa, ale raději se zmrzačím, než abych někomu zavolal a poprosil o pomoc. Naamán si musel nechat pomoci... 2. Nechci uznat svoji chybu a raději se budu donekonečna obhajovat, že já za to nemohu. Naamán sice neuznal svoji chybu, ale příběh nás směřuje do NZ k pokání, které předpokládá vyznání vin. 3. Nechci se odtrhnout od některých zaje-

tých stereotypů. Vždy jsem to tak dělal a jiný nebudu. Naamán musel opustit bohy, kterým celý život důvěřoval a musel dělat to, co od něj chtěl Elíša. 4. Nakonec pýcha je život, ve kterém chybí pokání – to vidíme u farizeů, kterým byl tento příběh dán jako příklad.

Naamán musel podstoupit bolestivé uzdravení, musel se pokorit, ale byl očištěn. Očištění od malomocenství zde znamená víc než jen uzdravení. Jedná se o symbol nového života, v NZ perspektivě nového života s Kristem. Přál bych všem nám, abychom toto nové narození nemuseli mít jen jako vzpomínku na staré dobré časy, ale aby se jednalo o cosi, co je pro nás realitou i dnes.

David Novák

Misie na školách

Děti ve školách odpočítaly poslední dny, které je dělily od začátku prázdnin. Jsem vděčná za čas, který jsem mohla prožít mezi dětmi v klubech i přednáškách. Těším se na tábor ve Vranicích, který se rychle blíží a přípravy finišují.

Kluby

Kluby jsme ukončili tradičním způsobem – zábavným opakováním příběhů a veršů, se kterými se děti seznamovaly během školního roku, odměnami a hrami. Letos jsme vyrazili na závěrečný piknik s dětmi ze Všestar a některými z Nechanic do nedalekých Hořic na vrch Gothard. Potěšili mě ochotní mládežníci, kteří mi s výletem pomohli. Cesta vlakem byla

pro mnohé nevšedním zážitkem, protože většina se přepravuje autem. Vtipné bylo, že jsme se snažili zaplatit jízdné, ale průvodčí nestihl do našeho vagonu včas přijít a nechal nás vystoupit bez placení, aby vlak nenabral další zpoždění. Na nádraží nás překvapila velká kovová židovská hvězda. Byla tak příležitost mluvit s dětmi o holocaustu a trápení, které přinesl do mnohých rodin. Páťačka Jitka začala vyprávět příběh svojí prababičky, která Osvětim přežila a hodně dbala na to, aby její rodina věděla, čím si prošla. Celou cestu až na vrch vyprávěla a ostatní děti se zájmem poslouchaly. U cíle se nám naskytl nádherný výhled do krajiny. Nedalo se přehlédnout, jak se obloha začala zatahovat. Štěpa mě informoval, že brzy bude pršet, ale opravdu hodně, tak 30 mm. K nebi jsem vyslala krátkou modlitbu a začala jsem chystat dobroty na piknikovou deku raději umístěnou pod stromem, zatím co děti dováděly s Maky a Štěpou. Když spadla první kapka, dala jsem povel ke konzumaci. Děti se na vše s chutí vrhly. Když na nás začaly dopadat kapky i přes větve stromu, dali jsme se do balení a přesunu zpět na nádraží. Pláštěnku měly jenom dvě děti. Využila jsem velké rozměry nepromokavé piknikové deky a držela ji na jednom konci a Štěpa na druhém konci. Zbytek výpravy jsme nashromáždili pod deku a jako vagon se sunuli kupředu. Na nádraží jsme dorazili někteří úplně promočení. Při zpáteční cestě jsme si udělali piknik ve vlaku, protože s námi nikdo další nejel. I když jsem si výlet představovala trochu jinak, tak usměvavé a spokojené tváře plné dojmů a zážitků mě potěšily. Všichni souhlasili, že se zase do Hořic vydáme.

Nedávno jsem potkala dnes už slečnu, která byla nadšenou účastnicí klubu Zlatokopové od první do šesté třídy. Její život je jako na houpačce a bojuje se závislostí na alkoholu. I když jsme spolu mluvily krátce, stihla mi říct: „Víš, já jsem se málem upila k smrti. Skončila jsem v Praze v Bohnicích a tam, když jsem myslela, že je konec, se mi Bůh připomněl - řekl mi, že tu má ještě pro mě úkol. Už jsem několik měsíců čistá.“ Povzbudila jsem ji, že mi může kdykoliv zavolat a že jedině Ježíš je tou cestou, která ji vyvede ven z temnoty.

Přednášky

Jsem ráda, že mám školy, které si programy opakovaně objednávají, a tím i mám možnost setkávat se se žáky pravidelněji. Paní metodička ze Skřivan mě doporučila sousední škole ve Smidarech a ta si termíny rezervovala již na příští školní rok. Mám z toho radost, ale teď se už těším na tábor.

Petra Stránská

Mládež

Milí bratři a sestry,

jsme rádi, že s vámi zas po nějaké době můžeme sdílet to, jak se žije na naší mládeži.

I jako předchozí půlrok byl náš program velmi pestrý. Ať už to byly Východočeské houby v Pardubicích nebo tady u nás v Hradci, společný program s mládeží Archa Pardubice nebo další společné akce.

Jsmo taky velmi rádi, že jsme měli tu možnost si pozvat hosty a vyslechnout si jejich tematické

programy, např. vztahy a chození, muž/žena podle Božího slova, či různá svědectví.

Náš školní rok jsme tradičně jako vždy zakončili týdenní mládežnickou akcí. Jako i minulý rok jsme náš společný čas strávili na faře v Jablonci nad Jizerou. I jako předchozí roky jsme měli rozmanitý týden naplněný akcemi všeho druhu. Ráno to byly vždy modlitební chvíle. Večer zase duchovní programy. Měli jsme ovšem i neformální aktivity jako fotbal, společné soutěže nebo jsme zlepšovali své kuchařské dovednosti. Byli jsme i velmi rádi za středeční večer, protože na naše pozvání k nám přijel bratr kazatel Kušník, který nám posloužil svým slovem na téma Křest.

Na závěr bychom vám rádi poděkovali za vaše modlitby a za vaši podporu.

Za naši mládež,

Jakub Krtička

Milost Pána Ježíše Krista, Boží láska a společenství Svatého Ducha se všemi vámi. Amen.

Modlitební stan 2024

Po téměř roce, ve dnech 13. – 15. 6. 2024, jsme opět dostali příležitost uspořádat v Hradci Modlitební stan.

„Místo činu“ u vodotrysku mezi hotelem Černigov a Hlavním nádražím se nám loni osvědčilo, a proto jsme ho zvolili znovu. Přijeli jsme ráno na místo, zářačně jsme zaparkovali zdarma v uličce u ČEZu, společnými silami postavili skládací party stan a do něj instalovali improvizovanou kavárnu: tři stolky s dva-

nácti židličkami, na něž jsme umístili drobné občerstvení, dále pak stolec s kávou. Hlavně jsme si ale přichystali spoustu „gedeonek“, evangelizačních le-táček, a také pozvánky do jednotlivých církví ve městě i okolí. Především jsme ale připravili svá srdce: společně jsme se pomodlili a pak už jsme s úsměvem očekávali první zájemce.

Akce se konala v době rockového festivalu Rock for People, kdy se do Hradce sjíždějí desítky tisíc návštěvníků ze všech koutů republiky. Mnozí z nich proudili z autobusů a vlaků právě přes „naš“ prostor, kde stan stál, a nechali se od nás oslovit, pozvat na kávu. Pro další ročníky stanu si hodláme toto rušné místo ponechat.

Pán Bůh dal, že náš tým čítal 26 lidí ze 6 různých sborů, společenství či církví, nejen z Hradce, ale také z Pardubic, Trutnova, i vzdálenějšího okolí. Ačkoli jsme byli pestrou partou, bratři a sestry různého věku s různým denominačním zázemím, při naší službě to nehrálo vůbec žádnou roli. Všichni jsme byli v lásce a jednotě, vyslanci Ježíše Krista a jeho Království.

Během tří dnů jsme dostali příležitost k desítkám rozhovorů s lidmi, kteří měli často i hodně složité životní příběhy, o něž se s námi často otevřeně podělili. Naslouchali jsme jim trpělivě, což je jedním z hlavních principů služby u Modlitebního stanu: milovat lidi, být jim k dispozici, skutečně se jim věnovat, nesoudit a mít je v úctě, ať jsou v jakékoli životní situaci. Mohli jsme jim předat to, že pro Pána Ježíše jsou vzácní a že za ně zemřel.

Někteří příchozí byli křesťany, kteří si přišli pro modlitbu za své blízké, někteří byli hledající. Jiní byli opravdu zlomení, závislí na alkoholu a/nebo bez domova. Někteří jevíli zájem svou situaci změnit a nechali se naměřovat na Charitu nebo Teen Challenge, kam se pak skutečně obrátili. Někdo si s námi přišel podiskutovat a stál si na svém, třeba mladý muž Josef: tvrdil, že tak pětkrát do roka rekreačně užívá pervitin, za těch několik dnů přitom za drogu utratí až 20 tisíc Kč. Vychvaloval ten pocit, jaký mu droga dává, a rozporoval principy křesťanství. Přitom se ale nemohl od nás odtrhnout, stále seděl a povídal si. Nakonec glosoval, že to, co nám dává Bůh – radost, pokoj, štěstí, je asi něco jako „drogy zadarmo“.

Ze služby jsme měli opravdovou radost. Toužíme a modlíme se, aby všichni, s nimiž jsme mluvili, ve svém srdci zaslechli Boží láskyplné volání, Jeho dotek. Hodláme v pořádání modlitebního stanu i nadále pokračovat, a zveme k tomu každého z vás: „*Vždyť mé jho je příjemné a mé břemeno je lehké.*“ (Matouš 11:30).

Za tým Zuzka Hroudová

„Pojďte ke mně všichni, kdo se namáháte a jsem obtíženi břemeny, a já vám dám odpočinout. vezměte na sebe mé jho a učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorného srdce a naleznete odpočinutí svým duším.“

Mt 11, 28 - 29

Křesťanská škola Noe v Pardubicích modernizuje multifunkční sál

Pardubice – Základní škola Noe v Pardubicích chce opravit multifunkční sál a využívat ho pro své akce a zároveň ho poskytnout veřejnosti. Uvedl to kraj v tiskové zprávě. Křesťanská škola nedávno koupila budovu, ve které byla v dlouhodobém nájmu. Sál je už nemoderní.

„Naším snem je opravit zastaralý multifunkční sál. Ten má pódium, zvukovou a osvětlovací techniku, malý bar a lze ho v případě potřeby rozdělit na dva menší sály.

Současné vybavení si odstěhuje

původní majitel. Proto je nutné sál i bar vybavit nově a moderně,” řekla ředitelka Lenka Macháčková.

Sál má sloužit k setkávání žáků a rodičů. Jeho kapacita bude 150 míst. Sál je možné potom i pronajímat pro koncerty, semináře, konference, workshopy nebo třeba narozeninové oslavy.

„Máme v plánu zde pořádat různé akce, jako je například karneval, rozloučení se školním rokem, ale také besedy a přednášky pro dospělé nebo vystoupení školní kapely či divadelního kroužku,” konstatovala Macháčková.

Modernizace bude stát odhadem 1,3 milionu korun. Je po-

třeba opravit a zvětšit pódium, koupit novou zvukovou a osvětlovací techniku. „Počítáme i s drobnými úpravami stávajícího baru, výmalbou sálu, položením nového zátěžového koberce a rekonstrukcí toalet,” řekla zástupkyně ředitelky Markéta Chmelová.

Škole se podařilo od zahraničních dárců získat milion korun, necelých 100.000 korun škola dostala na Burze filantropie, mezi dárci byl i Pardubický kraj. Burzu pořádá každoročně Kopalice nevládek Pardubicka, propojuje veřejný a soukromý sektor.

Převzato z webu krestandnes.cz.

Svoje dary na podporu sborových aktivit můžete zasílat na účet sboru:
1080114319/0800

QR platba:

Svoje dary na podporu misijních aktivit K. Pohankové můžete zasílat na účet sboru:
1080114319/0800, v. s. 682015

QR platba:

Všem ochotným dárcům děkujeme

Do tohoto čísla přispěli: Zuzka Hroudová, Jakub Krtička a Petra Stránská.

Redakce, jazyková a stylistická úprava: Kristýna Talášková

Grafické zpracování, sazba v programu QuarkXPress: M. Legát

Uzávěrka dalšího čísla 1. 9. 2024

Příspěvky posílejte na adresu: kristyna.talaskova@gmail.com

Datum	Den	Místo	Čas	Slovo	Poznámka	Narozeniny
1	Po				30.6.-6.7.: pobyt mládeže	
2	Út					
3	St					
4	Čt					
5	Pá					
6	So					
7	Ne	HK - VP	10.00	M.Kušnír		
8	Po					
9	Út	Nechanice	18.30			
10	St					Kouba Pavel
11	Čt					Ouzký Jan
12	Pá					
13	So					
14	Ne	HK	10.00	R.Neumann		Hanušová Blanka
15	Po					
16	Út					
17	St					Dočekal Milan
18	Čt					
19	Pá					Včelák Jakub
20	So					
21	Ne	HK	10.00	M.Kušnír		
		Hořice	14.00	M.Kušnír		
22	Po					
23	Út					Verner Jan ml.
24	St					
25	Čt					
26	Pá					Krtička Jakub
27	So					Kočnarová Jana Vonášková Dana
28	Ne	HK	10.00	M.Kušnír	28.7.-3.8.: tábor dětí	
		Hořice	14.00	M.Kušnír		
29	Po					Kočová Jindřiška Hušek Jan Polívka Martin
30	Út					
31	St					

Datum	Den	Místo	Čas	Slovo	Poznámka	Narozeniny
1	Čt					
2	Pá					
3	So					Kučerová Jana
4	Ne	HK - VP	10.00	E.Polívková		
5	Po					Doležal Vojtěch
6	Út					
7	St					
8	Čt					
9	Pá					
10	So					Kolařík Tomáš
11	Ne	HK	10.00	F.Hracki		
12	Po					
13	Út					Hracki Jonáš
14	St					
15	Čt					Pícek Radovan
16	Pá					
17	So					
18	Ne	HK	10.00	M.Kušnír		
		Hořice	14.00	M.Kušnír		
19	Po					Koubová Kateřina
20	Út					Bachmann Jan Otto
21	St					Švojgrová Věra
22	Čt					
23	Pá					
24	So					Ducháč Petr
25	Ne	HK	10.00			
		Hořice	14.00	M.Polívka		
26	Po					
27	Út	Nechanice	18.30	M.Kušnír		
28	St					
29	Čt					
30	Pá					Potoček David
31	So					Vernerová Lenka

Poznámka: údaje zde uvedené odpovídají podobě programu sboru v čase uzávěrky Sborového listu, tj. v neděli 14. 7. 2024